

El Govern Chautemps dimiteix en el curs del debat sobre la situació financera

Els socialistes presenten la dimissió per considerar que el vot de confiança no respondria a les directrius del Front Popular

Georges Bonnet ha estat encarregat de formar nou Govern

Els socialistes no se sap si hi col·laboraran o no

Frànça al servei del seu prestigi exterior. Abnegació de la República Francesa per la causa de la llibertat

Mr. Camille Chautemps ha caigut. La seva dimissió del càrrec de president del Consell de Ministres de la República francesa té causes molt complexes. Però en volem assenyalar una que a nosaltres ens interessa vivament.

Els fets d'Espanya i de Xina han creat una atmosfera de guerra europea. Son molts els que creuen que l'amenaça de guerra és un chantatge nazi-socialista i feixista. Tanmateix, no cal desconèixer que aquest chantatge es podria convertir en realitat si Hitler i Mussolini veiessin possible una victòria. Ara bé, la victòria feixista representaria:

Primer: La pèrdua de la posició predominant de França en la política mundial.

Segon: La pèrdua de nombrosos capitals que França posseeix en tots els continents.

Tercer: La caiguda vertical del «standard de vida» del francès mitjà i de l'obrér.

Son perills greus als quals França no desitja exposar-se. Però aquests son perills exclusivament francesos.

Fora de França els EE. UU. i Anglaterra, les potències danubianes i nosaltres, necessitem, tots i cadascun, que França no sucumbeixi.

Anglaterra i els EE. UU. necessiten de França, com a exèrcit continental de les democràcies. Sense l'exèrcit francès, seria difícil als pobles anglosaxons tota política europea.

Sense el propi exèrcit francès, els pobles danubians haurien d'abandonar la política de Ginebra, per sotmetre's humilment a l'Eix Roma - Berlín.

I venguda França a la posició de la República espanyola, seria extremadament difícil.

Es per totes aquestes raons que la política francesa sacrifica sempre al prestigi internacional les seves exigències de política interior. La Convenció durant la gran Revolució, feu la guerra exterior i supedità l'evolució de la política interna a les exigències exteriors. Avui, amb tota probabilitat, el President Lebrun, encarregarà de formar Govern a la persona que asseguri els interessos externs de França, sacrificant, una vegada més, els interessos de la política interior.

El Partit Radical socialista francès donarà probablement els homes per a fer aquesta política.

L'experiment Blum ha portat França endavant en el terreny social; però les forces interiors i exteriors, hostils al Front Popular, han afeblit França, mentre aquesta experiència es realitzava.

Des del començament del 1937, una illura estel·lina ha passat del seu valor de 100 francs, a l'última còttització de 152.37.

El recent viatge de Mr. Delbos a l'Europa central, ha posat de manifest fins a quin punt els aliats de França demanaven un redreçament del prestigi exterior de França.

La «Pausa» de Blum, tan ben servida per Chautemps, no ha estat viable i França ha estat situada davant del dilema: Política exterior o política interior.

Frànça sacrificarà la política interior a les exigències de la política internacional.

Sacrifici dur, que realitzaran els radicals-socialistes en interès de França, i també en interès nostre. Donem doncs el nostre escalf als homes que, en aquest moment decisiu de la política europea, sabran posposar les aspiracions immediates a la causa última suprema, que és escoliar la força internacional del poble francès.

Per aquesta causa suprema lluiten i moren els catalans i els espanyols tots, i han deixat per a demà llurs reivindicacions i llurs ideologies. Com ho hem fet nosaltres ho farà l'admirable poble de França i l'audaç Itàlia alemanya i ningú no passarà endavant.

Pressions internacionals determinen la crisi del Ministeri Chautemps

Paris, 14. (Per telèfon). — Sembla que l'impuls decisiu que ha determinat la crisi francesa és la pressió financera al servei de la política de Londres i Washington, que desitgen que a París hi hagi un Govern internacionalment fort.

A la una de la tarda al lloc on es reuneixen els periodistes diplomàtics francesos es rebia per telèfon la notícia de condicions i Notes York de que el franc que havia baixat de 7 a 8 entres des d'ahir s'havia refet a darrera hora en vistes de la crisi i que tancava a 150 la lliura. No es creu que el món polític francès es pugui refusar a admetre tan clares indicacions internacionals.

Per tant, es preveu un Govern d'acord amb aquestes indicacions, fortament influït per tècnics financers i per homes de Govern de tipus radical-socialista.

Per resoldre la crisi es parla molt d'Herriot, d'Albert Sarraut, i també del ministre de Finances Georges Bonnet.

El nou Govern, si es fa dins les línies que es preveuen serà ben acollit pel centre-dreta, així com als cercles financers i econòmics. Però necessitarà i agraïrà tota mena de simpaties que li puguin venir per la banda esquerra.

Paris, 14. — El Gabinet Chautemps ha dimès a conseqüència que els representants socialistes declinaren no col·laborar més en ell. Heus ací en quines condicions es produí el fet: En el curs de la reunió d'ahir de la delegació d'esquerra, els socialistes declararen que no podien consentir — sense donar-ne compte seu grup — l'edició a l'ordre del dia de condicions al Govern del paràgraf sobre «manteniment de la llibertat monetària», de la qual el Govern demanava la intervenció. Hagueren, doncs, de consultar amb el seu grup parlamentari,

CHAUTEMPS

sar a tots el respecte de l'ordre republicà.

En aquest moment els socialistes reclamen la suspensió de la sessió. A aquesta petició, la Cambra votà, necessitant l'escrutini del recompte, se suspèn la sessió a les 3.38.

La intervenció final de Chautemps deixant als comunistes tota la seva llibertat en la votació de l'ordre del dia provocà certa desorientació a les files del partit socialista. Es en aquestes condicions que els dos grups, socialista i comunista, demanaren la suspensió de la sessió. Els ministres socialistes tenien la intenció d'abandonar la seva col·laboració amb el ministeri si no obtenien de Chautemps apuraments a aquest respecte sobre la voluntat del Govern de suportar-se en el Front Popular.

BONNET

amb Lebrun. A les sis del matí continuava la conversa entre Chautemps i el President de la República.

TRES QUARTS D'HORA DE CONVERSA

Paris, 14. — La conversa entre els senyors Lebrun i Chautemps ha durat tres quarts d'hora. En sortir de l'Elisi, a les 6.15, el senyor Chautemps ha declarat que acabava d'entrevistar-se amb el President de la República, el qual li havia demanat que li fes una relació dels fets Chautemps ha dit:

«Desitjo per al país que les coses s'arrangin el més ràpidament possible, dintre una atmosfera de tranquil·litat i concòrdia cívica, necessàries a la salut de la moneda i a la seguretat exterior de França.»

Chautemps ha acabat dient que Lebrun començava les consultes a les deu. En primer lloc rebria Jeanne, president del Senat, i Eduard Herriot, president de la Cambra.

ELS SOCIALISTES ACORDEN DIMISSIÓ

Paris, 14. — Els diputats representen la sessió a les 4.45. Als bancs del Govern no es veia ningú. Herriot donà a conèixer que Chautemps li havia comunicat que es desinteressava del debat. Declara a continuació que la sessió quedava aixecada. Els comunistes, en abandonar la sala, cridaren «Front Popular», mentre les dretes contestaven amb crits de «A no».

Mocous. Els diputats es retiraren sense ocórrer incidents. En el curs de la seva última deliberació el grup socialista havia redactat un ordre del dia explicant les raons de la dimissió dels seus representants en el Govern en els termes següents:

s'implica a l'interior la defensa republicana i a l'exterior l'organització de la pau. Comprova, amantant-ho, que en l'última sessió el partit comunista ha declarat que la seva intenció era no associar-se a la majoria i que el president els tornà la llibertat, donant amb això una altra orientació al Govern. Davant d'aquesta situació, el Govern no pot reclamar-se del Front Popular. El grup decidí en conseqüència que els membres socialistes del Govern no podien mantenir la seva col·laboració.

Blum arribà poc després de les quatre a la Cambra i col·laborà en la redacció de la carta de dimissió i la lliurà a Chautemps, el qual redactà la carta de dimissió col·lectiva del Gabinet. A les cinc els membres del Govern sortiren de la Cambra cap a l'Elisi.

LA CARTA DE BLUM

Paris, 14. — La carta adreçada per Blum a Chautemps diu: «Hem multiplicat els nostres esforços en el curs de la passada nit per tal de mantenir intacta al voltant vostre la majoria del Front Popular. Però els incidents de la sessió que acaben de produir-se ens posen en l'obligació de lliurar-vos la nostra dimissió. Us agraïm la confiança i l'amistat que ens heu testimoniada i us preguem que accepteu els nostres sentiments afectuosos.»

LLIUREN LA DIMISSIÓ AL PRESIDENT LEBRUN

Paris, 14. — A les 5.10 Chautemps i els membres del gabinet han arribat a l'Elisi i han lliurat a Lebrun la dimissió del Govern.

CHAUTEMPS CONFERENCIA AMB LEBRUN

Paris, 14. — A les 5.30 els ministres han sortit de l'Elisi, a excepció de Chautemps, el qual ha conferenciat

BONNET

amb Lebrun. A les sis del matí continuava la conversa entre Chautemps i el President de la República.

TRES QUARTS D'HORA DE CONVERSA

Paris, 14. — La conversa entre els senyors Lebrun i Chautemps ha durat tres quarts d'hora. En sortir de l'Elisi, a les 6.15, el senyor Chautemps ha declarat que acabava d'entrevistar-se amb el President de la República, el qual li havia demanat que li fes una relació dels fets Chautemps ha dit:

«Desitjo per al país que les coses s'arrangin el més ràpidament possible, dintre una atmosfera de tranquil·litat i concòrdia cívica, necessàries a la salut de la moneda i a la seguretat exterior de França.»

Chautemps ha acabat dient que Lebrun començava les consultes a les deu. En primer lloc rebria Jeanne, president del Senat, i Eduard Herriot, president de la Cambra.

LA PREMSA DE DRETES APROFITA L'AVINENTESA PER A PESCAR EN AIGÜES TERBOLES

Paris, 14. — En les seves últimes edicions els periodistes anuncien la dimissió del Govern Chautemps. Els comentaris es refereixen a les peripècies de la jornada d'ahir, testimonien ja el sentiment d'ineptitud que prevalia als cercles parlamentaris que rebien la notícia de la dimissió. La premsa de dreta aprofità l'ocasió per a parlar de «traïció» i «d'impediment», com si volgués fer oblidar, per mitjà de la «violència del llenguatge, els greus esdeveniments descoberts aquests darrers dies per la política. El comte d'Ormesson opina que el mal de França no és ni financer, ni econòmic, ni tan sols social. Què és, doncs? Ens ho diu en les seves paraules: és la crisi. La col·laboració dels partits que ajudaren els governs Blum i Chautemps no es troba irremediablment compromesa per al futur i a la dreta ni a l'esquerra. Segons

l'esmentat periòdic aquesta posició tan incòmode permet vèncer les dificultats.

Buró, a «L'Ordre», declara que veu sense temença obrir-se una nova

DALADIER

crisi ministerial a base d'un Govern de Salut Pública que passi per damunt dels interessos de partit.

«Le Populaire» —òrgan socialista— diu: «La situació és greu.»

HERRIOT, SARRAUT I DALADIER CITATS COM A POSSIBLES CAPS DEL NOU GOVERN

Paris, 14. — La primera sessió parlamentària del 1938 consagrada, a iniciativa de Chautemps, al debat financer, acabà abans de les cinc del matí per la dislocació del ministeri del Front Popular a tendència radical socialista. L'esdeveniment es produí per un incident inesperat, mentre el president del Consell s'esforçava, i havia cregut aconseguir-ho, ajuts diferents de la majoria per a la defensa de la seva política en vistes a la llibertat monetària i defensa del franc.

El partit comunista crítica severament, per mediació del diputat Ramette, la política del Govern, la qual deixa entreveure que podria abstenir-se de votar.

Chautemps li contestà vivament, i diu en les seves paraules finals: «Ramette reclama la llibertat d'acció del seu partit; per la meua part la hi dono.»

Aquestes paraules provocaren vivament sorpresa en l'assemblea, especialment en els bancs comunistes i socialistes. La suspensió de la sessió fou reclamada per aquests dos grups per tal d'examinar la situació creada. Blum, que havia sortit del Palais Bourbon, fou cridat de seguida i retornà al cap de poca estona. En brut deliberació, la minoria SFIO era invitada a abandonar la col·laboració en el Gabinet.

En conèixer-se la decisió dels socialistes, Chautemps no cregué que havia de convocar Blum i els seus col·legues que rebien la decisió i tragué ràpidament les conseqüències d'això lliurant la dimissió col·lectiva del Govern. El Ministeri es retirà sense haver estat posat a

SARRAUT

minoria ni sense desprender-se cap indicació política que impliqui orientació determinada per a la solució de la crisi. La col·laboració dels partits que ajudaren els governs Blum i Chautemps no es troba irremediablment compromesa per al futur i a la dreta ni a l'esquerra. Segons

La tertúlia de Londres

Setmanes entera vam haver de julejar el volum de la col·lecció del nostre diari corresponent al darrer trimestre de l'any 1938. I heus aquí que va venir-nos sota els ulls un article propi que parlava del Comitè de No Intervenció. L'article duia aquest epígraf: «La tertúlia de Londres». Al cap de més d'un any, en parlar del mateix Comitè, podem fer servir perfectament el mateix epígraf.

Les reunions de Londres continuen essent reunions de tertúlia diplomàtica. En alguns moments, sota l'amenaça d'una tempesta internacional, han adquirit algun interès. Però no han trigat gaire a tornar a un punt mort i a caure novament en la monotonia d'una conversa lenta, inabordable.

Fa un any i mig que a la tertúlia de Londres parlen del control, i un any que parlen de la retirada dels combatents estrangers que hi ha a Espanya. El control, després d'un intent ineficax, ha desaparegut del tot. La retirada dels combatents estrangers està per fer encara. Allò que, per a tenir solta, havia de quedar llist al cap d'unes quantes setmanes, no està ni seriósament començat al cap de molts mesos.

Mentrestant, el Subcomitè, que abans d'ahir va efectuar les reunions números 78 i 79, efectuarà dimarts vinent la reunió número 80.

Una facècia d'aquesta mena no té defensa. Es una facècia odiosa. I allò que més odiosa la fa, és que quasi tots els Governos que participen en el Comitè estaven convençuts que abans de prendre cap acord realment eficaç, la guerra d'Espanya s'hauria acabat amb el triomf de Franco.

La resistència republicana ha desbaratat els càlculs esperançats dels uns i els càlculs resignats dels altres. I quan, després de pauses sovint llargues, els delegats del Comitè i del Subcomitè han tornat a reunir-se, han formulat amb els ulls, si no amb els llavis, una cansada pregunta: «Encara dura, això?»

Si, «això» dura encara. Ells no s'ho creien que durés tant. I molts d'ells encara es creien menys que vingués el victorios redreçament ofegat de l'exèrcit de la República.

Com és, soldats del poble, que us entossudiu a donar feina als fatigats senyors de la tertúlia de Londres?

Retirada de combatents estrangers, restabliment del control, reconeixement de certs drets de bel·ligerència... Sembla que el projecte està a punt d'enllestir-se. Altres vegades ja ho ha semblat. De totes maneres, hom s'adona que la batalla de Terol ha desvetllat poc o molt els diplomàtics.

Serà aprovat el projecte? Començarà a posar-se en pràctica? El passat d'aquest problema no autoritza gaires esperances per a l'esdevenidor. Fins ara Itàlia i Alemanya han anat guanyant temps. En voldran guanyar més? El que han guanyat no els ha servit de gran cosa.

Fa tres mesos, els facciosos espanyols veien el problema dels combatents estrangers d'una manera senzillíssima. En una de les seves converses, Queipo de Llano va explicar-ho amb tota franquesa. «Les operacions preliminars per a la retirada dels voluntaris —va dir— no podran quedar llestes fins a les darreries del mes de gener del 1938. I en aquesta data, nosaltres ja haurém guanyat i acabat la guerra.»

Som a mig gener. Manca mig mes per a la data fixada per Queipo. I és evident que els facciosos no hauran guanyat d'ací a quinze dies, ni guanyaran mai. També és evident, però, que a fi del mes actual no estaran llestos —ni probablement començats— els preparatius per a la retirada dels amonats voluntaris. El rellotge del Comitè de Londres està tan espantat com el de l'Estat Major de Salamanca.

A. ROVIRA I VIRGILI

Ha dit el President Companys a l'Ambaixador de Mèxic: «Mèxic i Espanya, dues Repúbliques que lluiten per al triomf de la democràcia i de la justícia social»

Ahí, a la una de la tarda, el consol de Mèxic, Adelbert Tejeda, acompanyat del ministre mexicà a França, encarregat fins ara d'Àfrica a Espanya, Leobardo S. Ruiz, estigué a saludar el President Companys, el primer en virtut de la seva designació com a ambaixador del poble germà a la República, i el segon per tal d'acomodiar-se del poble català.

El President Companys agrai en la persona de l'ambaixador Tejeda les proves permanents de solidaritat que ens demostra el poble mexicà. «Ens lliguen, digué el President, llacos indestructibles, fets de rassa, d'història i sobretot del paralelisme dels nostres objectius: els dos pobles lluiten per tal de fer triomfar els mateixos principis de democràcia i de justícia social.»

El senyor Tejeda respongué agraint les paraules del President, i digué que, en efecte, el poble mexicà es considera germà nostre en aquesta lluita per la llibertat.

Vino a Espanya per tal de realitzar el programa que el President Chárdenas ha proclamat tantes vegades en els seus discursos.

El senyor Companys felicità el general L. Ruiz, fins ara Encarregat de Negociis a Espanya.

Els dos il·lustres visitants complimentaren el programa que el President Chárdenas ha proclamat tantes vegades en els seus discursos.

L'ambaixador senyor Tejeda i la seva filla, senyoreta Maria Luisa,

anaven acompanyats pel secretari de l'Ambaixada de Mèxic, senyor Eduard Luquin, els agregats militars coronel Reinaldo A. Hajar i el seu ajudant, Frederic Chapoy, els cancellers senyoreta Elena Vázquez Gómez i el senyor Alfons Polido, ambmet H. Fernández, el diplomàtic mexicà doctor Guzmán, el doctor Manuel Fernando Campos, l'escriptor mexicà Joan de la Calada, els militars mexicans Comodoro, senyor Escudero, coronel Philmore, comandant Rupert Garcia, tinent de Corbeta Albert Cortés, tinent de Fragata Carlos Cano i el cònsol general de Mèxic, senyor Maganda.

Després de l'entrevista els visitants passaren a la sala de projeccions que el President de la Generalitat té instal·lada a la seva Residència, on foren projectades unes pel·lícules mexicanes elogiades per llur valor tècnic i per llur contingut.

Més cartes rebudes. En gairebé totes elles es produeix la coincidència: Hi ha Sindicats que prescindeixen d'alguns treballs greus a les eleccions de diumenge. Com en els últims

(Passa a la pàg. 3)

antena

Més cartes rebudes. En gairebé totes elles es produeix la coincidència: Hi ha Sindicats que prescindeixen d'alguns treballs greus a les eleccions de diumenge. Com en els últims

(Passa a la pàg. 3)

El Govern Chautemps dimiteix...

(Ve de la primera pàg.)

facilitarà evidentment la formació del pròxim Govern, ja que aquest no haurà de formar una nova majoria i podrà ésser ajudat per tots els elements d'esquerra. A causa de la crisi financera, que es troba al marge de la crisi política, el Cap de l'Estat s'esforçarà a trobar a aquesta una solució dintre el més breu termini possible, mantenint segurament un home del partit radical al cap del Govern. Es citaven aquest matí els noms d'Herriot i Albert Sarraut i també el de Daladier.

DURANT LA INTERIN-TAT

Paris, 14. — En rebre el President Lebrun aquest matí els membres del Govern Chautemps, els ha agraït el seu treball i els ha encoratjat a que assegurassin l'execució dels assumptes corrents durant la interin-tat.

NOTA DEL PARTIT COMUNISTA

Paris, 14. — Després de la dimissió del Govern, el partit comunista ha aprovat una declaració en la qual diu, entre altres coses:

«Des de fa onze mesos les oligarquies capitalistes multipliquen lurs maniobres per tal d'impedir la realització del programa volgut pel sufragi universal. El país republicà esperava del Govern energètiques mesures contra aquells que s'oposen a la voluntat legal.

No esperant, tant més impacientment perquè les decisions de Gignoux — president de la Confederació patronal francesa, en refusar tota discussió —, demostra la voluntat de provocar aldarulls socials.

El país republicà esperava del Govern energètiques declaracions contra els provocadors de la guerra civil, organitzadors d'atemptats, assassins dels criminals manegats dels quals es porten a terme amb la col·laboració de potències estrangeres. En aquesta situació, Chautemps ha fet a la Cambra greus declaracions hostils a la classe obrera i a la CGT de la qual es coneixen els esforços fets a favor de la pau social en el respecte a la llei.

El President del Consell ha atacat als obrers però no ha dit res contra els organitzadors del poble financer i els sabotjadors de les lleis socials. Ha declarat no poder administrar llistes de relatiu continuïtat, continuïtat recordada pel partit Comunista, cosa que significava l'abandonament del retir per als treballadors vells, caixes contra les calamitats agrícoles i reforma fiscal.

El partit Comunista ha indicat retament que no podia subscriure aquestes declaracions. El país espera una altra cosa. Després de la dimissió del Govern Chautemps-Blum, les intrigues i les maniobres es multipliquen per a dislocar el Front Popular i intentar una vegada més fer fracassar la voluntat del sufragi universal.

El partit Comunista, amb la seguretat d'interpretar la voluntat del poble, declara que no podria admetre la constitució d'un Govern format per partits i homes que no han jurat d'ençà del 14 de juliol de l'any 1935.

Contra la reacció i el feixisme, el poble ha de unir-se; unir-se socialistes i comunistes; sindicats d'obres que sentin la salvaguarda de la llibertat i la pau. Unim-nos per a exigir que es faci un Govern de Front Popular. Per a respondre als insolents atacs dels especuladors i facciosos: Unió del Front Popular, és més que mai indispensable.

Visca el Front Popular! Visca el Govern del Front Popular, que sigui imatge del Front Popular, que vol el poble de França per a la salvaguarda de la pau, la llibertat i el pa!

HAN COMENÇAT LES CONSENSUATS

Paris, 14. — A les deu el President Lebrun ha començat les seves consultes per tal de resoldre la crisi ministerial. Ha rebut el president del Senat senyor Jeanneney.

CHAUTEMPS I HERRIOT CONFERENCIEN AMB EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Paris, 14. (Argenti). — L'entrevista, entre el president de la República i el president del Senat, durà 45 minuts. En sortir el Senat, a les 10.10, Jeanneney fou interrogat pels periodistes, observant la seva habitual reserva.

Eduard Herriot arribà a les 10.55 a l'Elisi. Chautemps, que havia sortit de l'Elisi a les 9.15 retornà a les 10.30. Fou immediatament introduït prop de Lebrun, que es trobava reunit amb Herriot.

CONSULTA AMB BLUM

Paris, 14. — Continuant les seves consultes el President Lebrun ha rebut, a les dues de la tarda, el senyor Léon Blum.

BLUM CONFERENCIA AMB ELS MINISTRES SOCIALISTES

Paris, 14. — El senyor Blum ha sortit de l'Elisi a les tres de la tarda i s'ha negat a fer cap declaració.

Seguidament, després, el senyor Blum ha conferenciat amb els senyors Jouhaux, Moray i Auriant, en el ministeri de l'Interior.

Paris, 14. — El senyor Chautemps ha arribat a l'Elisi a dos quarts de

dotze i ha sortit del palau presidencial a la una de la tarda.

Interrogat pels periodistes, ha declarat:

«El President de la República ha tingut l'amabilitat de voler-me encarregar la missió de formar el nou Gabinet. Extremadament emocionat per aquesta confiança del President, he cregut, no obstant, que els incidents que han provocat la crisi són massa recents perquè la nova tasca deixi d'ésser periborada. Per consegüent, he declinat l'encàrrec.»

DALADIER DECLINA

Paris, 14. — Cridat pel President de la República, el senyor Daladier ha arribat a l'Elisi a les quatre de la tarda. Immediatament ha estat introduït al despatx del senyor Lebrun.

El President Lebrun ha ofert al senyor Daladier la missió de formar el nou Govern. Daladier ha declinat l'ofertament.

SARRAUT SURT DE L'ELISI

Paris, 14. — El senyor Sarraut, en sortir de l'Elisi, ha declarat que el President Lebrun designarà demà la personalitat encarregada definitivament de formar Gabinet.

Sarraut ha dit que la seva conversa amb el President havia estat purament consultiva.

BONNET ENCARREGAT DE FORMAR GOVERN

Paris, 14. — El President de la República, senyor Lebrun, ha encarregat a l'actual ministre de Finances, senyor Georges Bonnet, la missió de formar el nou Govern. El senyor Bonnet s'ha reservat la seva resposta fins demà.

Probablement, després de la seva entrevista amb el senyor Georges Bonnet, el senyor Lebrun assistirà, després d'haver sopat, al Saló de Paisatges belgues, a les nou de la nit. Per consegüent, les consultes restaran interrompudes després de l'entrevista entre els senyors Lebrun i Bonnet.

Abans de donar la seva resposta definitiva, el ministre de Finances consultarà amb diverses personalitats polítiques, i, demà, al matí, veurà novament el President de la República. El senyor Bonnet, després de la seva entrevista amb el senyor Lebrun, ha anat a conferenciar amb el senyor Chautemps.

MOCIO DE LA CONCENTRACIO POPULAR

Paris, 14. — El Comitè Nacional de la Concentració Popular s'ha reunit aquesta tarda i ha aprovat una moció en els següents termes: «El Comitè Nacional de la Concentració Popular, interpret de la majoria del poble francès, que afirma la seva solidaritat amb el programa del Front Popular, afirma que la Concentració Popular no ha acabat la seva missió, i que davant de l'amenaça feixista interior i exterior, només un govern de Front Popular, emmascarat de la Concentració i decidit a aplicar el seu programa, pot respondre a la voluntat clarament manifestada, del país.

COMUNICAT DEL GRUP RADICAL-SOCIALISTA

Paris, 14. — Ha estat publicat el següent comunicat del grup radical-socialista:

«El Partit, de cotinuat amb les decisions dels seus Congressos, declara romandre fidel a la formació del Front Popular, en el que afirma que la seva missió no ha acabat la seva missió, i que davant de l'amenaça feixista interior i exterior, només un govern de Front Popular, emmascarat de la Concentració i decidit a aplicar el seu programa, pot respondre a la voluntat clarament manifestada, del país.

REUNIO DELS SOCIALISTES

Paris, 14. — Blum ha sortit del ministeri de l'Interior a les quatre de la tarda.

El senyor Blum donarà compte de la seva entrevista amb el President Lebrun al grup parlamentari socialista, que ha quedat reunit en un dels despatxos de la Cambra a les cinc de la tarda.

Simultàniament, s'ha reunit la Comissió administrativa d'aquest partit per tal de canviar impressions sobre la situació ministerial.

En el discurs, el senyor Blum es nota la tendència a reclamar la presidència del Consell per al partit socialista, el qual és el que té la representació més nombrosa a la dimissió dels ministres mandataris al Govern Chautemps ha estat el factor determinant de la crisi.

La reunió del grup socialista ha estat bastant breu. Léon Blum ha exposat la situació, així com les entrevistes que havia celebrat durant la jornada. El grup va aprovar, després, sense discussió i per unanimitat, la moció anteriorment proposada.

La Comissió administrativa de la CGT s'ha reunit aquesta tarda i no s'ha facilitat cap comunicat a la premsa, puix que demà al matí es tornarà a reunir.

EL BANC DE FRANÇA SUSPEN LES OPERACIONS

Paris, 14. — El Banc de França ha encarregat als bancs que suspenguin momentàniament les operacions de canvis.

OBRA NORMALMENT SOBRIJA A L'HORA HABITUAL

Paris, 14. — La Borsa de valors sobrija a l'hora habitual. Degut a les actuals circumstàncies ha estat suspès el funcionament del mercat de metalls preciosos.

POSICIO DEL PARTIT SOCIALISTA

Paris, 14. — La Comissió Administrativa del Partit Socialista reunita aquesta tarda, ha aprovat per unanimitat l'ordre del dia del grup parlamentari, així com una resolució expressant la seva fidelitat inextinguible al programa i a la política del Front Popular.

La resolució afegeix: «El Partit Socialista està convençut que la solució de la crisi ha de cercar-se en un Govern de Concentració Popular amb direcció socialista. Sol així ser respectada la voluntat del sufragi universal. La Comissió administrativa ha demanat a totes les Federacions i seccions del Partit, d'acord amb tots els altres de la Concentració Popular, facin de seguida l'esforç necessari, organitzant mitjans i manifestacions, per tal de portar el triomf d'aquesta política antifeixista, de progrés social i de pau.»

COM SERA EL NOU GOVERN?

Paris, 14. — Demà, al matí, el senyor Georges Bonnet s'entrevistarà amb els senyors Sarraut, Daladier i Caillaux. «Encara no ha deixat transpirar res respecte a la composició política que es proposa de donar a la formació del nou Govern. Tot depèn del concurs que pugui trobar entre els diferents grups de la Cambra. El Partit Socialista ha

decidit aquesta tarda demanar la presidència del Consell per a un dels seus membres, puix que es tracta del Partit numèricament més nombros. A més, en el cas que no persistís en aquesta exigència, el grup socialista sembla disposat a prendre part en el segon Govern de Front Popular amb direcció radical, per la qual cosa es conformaria amb sostenir amb lurs vots el nou Ministeri, el programa del qual hauria d'ésser conforme a les directrius de la Concentració Popular.

En el cas en què el senyor Bonnet es trobés privat de la col·laboració dels representants socialistes dintre el Gabinet, hauria de recórrer a una combinació de predomini radical socialista més homogeni. Independentment de les consideracions d'ordre doctrinal que determinen una actitud diferent dels grups en relació amb el nou Gabinet, és natural que la seva decisió s'inspirarà també en el programa general que els sotmeti el senyor Bonnet.

REP ELS PERIODISTES

Paris, 14. — A les onze de la nit, el senyor Bonnet ha rebut els periodistes al Ministeri de Finances, i declarà que havia estat rebut per Jeanneney, Herriot i Chautemps, amb els quals ha tingut llargues converses. Afegeix que demà al matí reprendrà les seves converses, i viatja Blum, Daladier, Caillaux, Sarraut i Paul Boncour, i creu que cap al migdia podrà donar una resposta al President de la República.

ze centims que ha posat a la circulació l'Ajuntament de Barcelona.

El senyor Bernades, que rebé els periodistes amb la seva proverbial afabilitat i camaraderia de sempre.

«Els que la revolució haurà servit per a apropar el dels clàssics procediments lligats?»

No té, certament, la diplomàcia d'aquests feistes del do de l'opurtunitat, almenys pel que respecta als treballs internacionals pro reconeixement de Franco, Itàlia i Alemanya podien haver donat el cop diplomàtic del reconeixement mentre les forces franquistes pujaven sense dificultats del Sud cap a Badajoz i Ceuta.

«Els que la revolució haurà servit per a apropar el dels clàssics procediments lligats?»

Fallen pel camió de l'opurtunitat els col·laboradors internacionals dels facciosos.

En una recent crònica d'El Dia Gràfic, es parlava de la situació del comte de Güell. En ella s'enunciaven les negades que hom havia posat a prova la seva cavalleria i noblesa a favor de bones causes.

El periodista explica que, recentment, ha preguntat al ciutadà exiliat:

«Us comptava al costat dels rebels...»

«Us dono el dret de saludar-me, però no a maltractar-me.»

Nosaltres també recordem algunes actituds del comte de Güell. Era quan el Parlament de Catalunya estava en pugna amb el Tribunal de Garanties Constitucionals arran de la Llei de Contractes de Contru. El nostre Parlament celebrava sessió per a ratificar-se. L'atmosfera política estava molt caldejada. L'ex-Lliga Catalana havia posat tot el caràcter i el cor per a quedar malament la nostra institució legislativa.

El passadís del Parlament Català anaven de gom a gom. L'expectació era enorme. Una figura, però, cridà enormement l'atenció dels polítics i periodistes: Era el comte de Güell.

«Senyor comte, com s'explica la vostra presència aquí?»

«Jo —respongué— soc, per damunt de tot, català, i no manco mai en els moments de tensió ciutadana. Soc aquí per això, per a dir que soc català, i res més.»

Alguna vegada, l'ex-Lliga l'havia pretès mobilitzar per a algun càrrec en temps del bienni negre. Fracàs absolut: el comte de Güell no s'assemblava a aquelles figures «militants» que sempre tenia a mà l'ex-Lliga per a cobrir la seva política.

Era l'any 1932. S'acabaven d'aprovar conjuntament la Llei de Reforma Agrària i la de l'Estatut de Catalunya. El comte de Güell es trobava a França i no havia presenciat d'aquella doble aprovació. L'alegria el desbordava, tot produint l'astorament dels amics que el voltaven.

«Fiat que la Llei de Reforma Agrària deixi molt mal parada la teua i no t'entregues!»

«L'Estatut! L'Estatut! És que no us sentiu orgullosos i contents per haver-se aprovat la carta autonòmica de Catalunya?»

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

El nou paper moneda municipal soluciona el conflicte dels canvis

El conseller-regidor de Finances, senyor Bernades, ens explica els motius que obligaren a l'Ajuntament a fer la nova emissió

Ahir migdia els informadors municipals foren rebuts pel conseller regidor de Finances, senyor Vicenç Bernades amb el qual sostingueron una interessant conversa sobre la recent emissió de bitllets de moneda fraccionària de deu i de quin-

els manifestà que els nous bitllets han estat acollits pel públic de manera molt favorable ja que soluciona el problema dels canvis.

Recorda que aquesta emissió fou acordada en sessió celebrada el dia 2 del passat mes de desembre, car, ja aleshores constituïa una veritable necessitat, cada dia més aguditzada, i especialment sentida pel comerç i públic en general. I és feu l'emissió amb tot tenir present que aquesta és una funció privativa de l'Estat, però, la persistent pressió dels estaments més afectats per la manca de moneda fraccionària i el desig de minvar en tot el possible la circulació de valors tiquets i bons que cada dia anava augmentant, obligà l'Ajuntament a acordar l'emissió.

«La nostra emissió —ha seguit dient el senyor Bernades— ha coincidit amb el Decret del Govern de la República pel qual han d'ésser retirats de la circulació totes les emissions particulars. No cal dir que l'Ajuntament de Barcelona acata i veu amb satisfacció la mesura del Govern, presa de cara a la solució de la manca de moneda fraccionària. Per bé que ha tingut lloc aquesta coincidència, o sigui la publicació del Decret al·ludit i la posada en circulació dels bitllets emesos per l'Ajuntament, s'ha cregut convenient donar curs a l'emissió amb la qual cosa prestem un ajut al Govern en la tasca que es proposa de suprimir i retirar de tota mena de valors i tiquets.

Ja comprendréu —acabà dient el senyor Bernades— que tan bon punt es posi en circulació la moneda emesa per l'Estat, l'Ajuntament procedirà al canvi dels seus bitllets pels emesos pel Govern.

«Els que la revolució haurà servit per a apropar el dels clàssics procediments lligats?»

No té, certament, la diplomàcia d'aquests feistes del do de l'opurtunitat, almenys pel que respecta als treballs internacionals pro reconeixement de Franco, Itàlia i Alemanya podien haver donat el cop diplomàtic del reconeixement mentre les forces franquistes pujaven sense dificultats del Sud cap a Badajoz i Ceuta.

«Els que la revolució haurà servit per a apropar el dels clàssics procediments lligats?»

Fallen pel camió de l'opurtunitat els col·laboradors internacionals dels facciosos.

En una recent crònica d'El Dia Gràfic, es parlava de la situació del comte de Güell. En ella s'enunciaven les negades que hom havia posat a prova la seva cavalleria i noblesa a favor de bones causes.

El periodista explica que, recentment, ha preguntat al ciutadà exiliat:

«Us comptava al costat dels rebels...»

«Us dono el dret de saludar-me, però no a maltractar-me.»

Nosaltres també recordem algunes actituds del comte de Güell. Era quan el Parlament de Catalunya estava en pugna amb el Tribunal de Garanties Constitucionals arran de la Llei de Contractes de Contru. El nostre Parlament celebrava sessió per a ratificar-se. L'atmosfera política estava molt caldejada. L'ex-Lliga Catalana havia posat tot el caràcter i el cor per a quedar malament la nostra institució legislativa.

El passadís del Parlament Català anaven de gom a gom. L'expectació era enorme. Una figura, però, cridà enormement l'atenció dels polítics i periodistes: Era el comte de Güell.

«Senyor comte, com s'explica la vostra presència aquí?»

«Jo —respongué— soc, per damunt de tot, català, i no manco mai en els moments de tensió ciutadana. Soc aquí per això, per a dir que soc català, i res més.»

Alguna vegada, l'ex-Lliga l'havia pretès mobilitzar per a algun càrrec en temps del bienni negre. Fracàs absolut: el comte de Güell no s'assemblava a aquelles figures «militants» que sempre tenia a mà l'ex-Lliga per a cobrir la seva política.

Era l'any 1932. S'acabaven d'aprovar conjuntament la Llei de Reforma Agrària i la de l'Estatut de Catalunya. El comte de Güell es trobava a França i no havia presenciat d'aquella doble aprovació. L'alegria el desbordava, tot produint l'astorament dels amics que el voltaven.

«Fiat que la Llei de Reforma Agrària deixi molt mal parada la teua i no t'entregues!»

«L'Estatut! L'Estatut! És que no us sentiu orgullosos i contents per haver-se aprovat la carta autonòmica de Catalunya?»

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 78901. — De deu a una i de quatre a set. Festius de deu a una.

En nomenar hemorroides, ble norràgia, mals d'orina, nervis, etc. desitjo recordar que la vostra curació és a les meves mans.

Dr. Nuky (de Boston)

No es tracta d'un mètode curatiu, més del d'ús de si donarà o no resultats, res d'això; l'experiència ha demostrat que els guarniments són sorprenents fins en casos desesperats, i sense necessitat de pomades, injeccions, massatges, sondes, drogues ni res que perjudiqui en el més mínim.

Signu quina sigui la vostra malaltia, sortireu de dubtes enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra dolència a la «Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments» doctor Nuky (exclusivament vegetal), Núm. 256 (sales), Barcelona. — Telèfon: 831250. — Direcció: 81250; Administració: 83731; Laboratori: 7

